

Moral ¹⁾ og markedslogik ²⁾

(Det gode er ikke hvad det har været, og økonomisk succes kan være noget skidt)

Livet er ikke kun en forhindring, der vokser med tiden, indtil den er væk. Der er meget godt at komme efter i mellemtiden.

Men det enkelte individ er endt op som repræsentant for en art, der nu er det eneste, der for alvor truer sig selv.

På det etnisk nationale plan er nationalstatens medlemmer enige om, at det er de andre nationers medlemmer, der er for mange af, hvor det på det fri marked, beboet af det økonomiske menneske, er helt anderledes. Her handler den internationale økonomisk højtflyvende kastes foretrukne sociale selvbeskrivelse om, at denne kastes succes er forudsætningen for alle andres og at succes for den ene er alle andres.

https://www.google.dk/search?q=magteliten+423&oq=magteliten&gs_l=psy-ab.1.2.0l4.229337.233487.0.235971.14.11.3.0.0.0.114.797.9j1.10.0....0...1.1.64.psy-ab..1.13.810...35i39k1j0i67k1j0i131k1.9n-IBeRdyY8

Fortællingen er bygget op om troen på det fri marked, den orden, som USA har stået i spidsen for siden afslutningen på anden verdenskrig.

Donald Trump truer eksplicit den herskende orden, når han insisterer på nationalisme, protektionisme og et nyt indhold i budskabet om at sætte hensynet til USA først.

<https://www.theguardian.com/us-news/2017/sep/03/obama-warned-trump-not-to-undermine-international-order-new-letter-reveals>

Men den herskende orden er langt fra kun truet af en ny amerikansk præsident; den er først og fremmest truet af den kongerække af problemer, som følger med nødvendighed af selve den moderne rationalitet, dvs. hensigtsmæssigheden, som den dyrkes inden for det moderne samfunds mangfoldighed af delrationaliteter.

Det, der karakteriserer den succes, som vi har set med det moderne samfunds udbredelse, handler om funktionsdifferentiering.

https://bibliotek.dk/da/search/work?search_block_form=succes+eller+succes&select_material_type=bibdk_frontpage&op=S%C3%B8g&year_op=%2522year_eq%2522&year_value=&form_build_id=form-of_A7

[iiirzkazuMf-n3r37y3qL3gyQRYbMKnLxyhtL0&form_id=search_block_form&sort=rank_frequency&page_id=bibdk_frontpage#content](https://www.bib.dk/iiirzkazuMf-n3r37y3qL3gyQRYbMKnLxyhtL0&form_id=search_block_form&sort=rank_frequency&page_id=bibdk_frontpage#content)

Funktionsdifferentiering går i korthed ud på, at samfundet er bygget op om forskellige funktionsorienterede semantiske konstruktioner, som dikterer det, hvad det forstår.

En sådan konstruktion gælder i særdeleshed på det økonomiske felt, der samtidigt har overtaget den rolle, som religionen spiller inden for fundamentalismen i dens mange skikkelser.

Mennesket orienterer sig som om, at det, der virker befordrende for individets succes i økonomisk forstand, også befordrer udviklingen i overordnet dvs. almengyldig forstand.

Det minder om gamle dage, hvor det religiøse menneske orienterede sig mod sig selv og sin verden, som om verden var skabt af en og samme gud, hvorfor alt her i sidste ende byggede op om den orden, som guden var garanten for i og bag det hele. Den økonomiske rationalitet optræder som trosindholdet i det nærmeste, som det moderne samfund kommer kosmologien. Den indtager en position, der minder om monoteismens guddom.

Det moderne samfund fokuserer på en række værdier, der defineres og gælder på de funktionelle betingelser, men som alt taget i betragtning ikke nødvendigvis bygger op om nogen højere form for rationalitet.

Således kan det betale sig for det økonomiske menneske at være økonomisk, men det er ikke sikkert, at den økonomiske rationalitet også bygger op om en højere form for hensigtsmæssighed.

Det er viden, at de former for aktivitet, der giver omsætning og indtægt for den enkelte, ikke nødvendigvis er konstruktive for bevarelsen af livets forudsætninger her på den lille blå planet.

Global opvarmning, forsvindende ressourcer, livsbetingelser og forurening er almindeligt kendte effekter af den økonomiske omsætning.

Succes i snæver økonomisk forstand kan være led i en mere generel underminering af selve det økonomiske systems mulighedsbetingelser, dvs. selve den økonomiske rationalitet kan være udtryk for et brud med en højere rationalitet, nemlig den der handler om at bevare forudsætningerne for enhver menneskelig rationalitets gyldighed. I sidste ende kan den økonomiske rationalitet

underminere sine egne mulighedsbetingelser, hvis den ikke bindes ind af andet og mere end sig selv.

Det økonomiske menneske kan ikke se sin isolerede rationalitets manglende almen gyldighed. Det gælder, at den ikke kan afstikke grænserne for sin egen gyldighed. Disse grænser skal så at sige defineres på fremmede betingelser.

De økonomisk succesfulde betaler p.t. for udformningen og udbredelsen af mainstreamøkonomernes store fortælling om det succesadækvate økonomiske subjekts succes som værende identisk med artens.

Den individuelle succes forsvare sig ved at sælge sig som befordrende for den almene succes. Det er det økonomiske menneske, finanssektoren og liberalisterne, der både sælger og køber budskabet om sig selv og egen succes som garanten for alle andres, ideologi forklædt som videnskab. Budskabet står i skærende kontrast til den sociale selvforståelse, som breder sig i øjeblikket omkring spørgsmålet om overbefolkning.

Den liberale finanssektor, der laver mere end 19/20 af de penge, der cirkulerer som betalingsmiddel i det pengeøkonomiske system, betaler den såkaldte fagøkonomi for at udbrede budskabet om, at succes på det liberale markeds betingelser er identisk med eller forudsætningen for alle andres succes, altså succes i almen gyldig social forstand.

https://www.google.dk/search?source=hp&q=endogent+skabte+penge&oq=endogent+ska&gs_l=psy-ab.1.0.35i39k1j0i22i30k1l2.1280.3402.0.5656.13.12.0.0.0.126.1076.10j2.12.0...0...1.1.64.psy-ab..1.12.1073.0..0j0i131k1j0i67k1j0i22i10i30k1.2mij94XaKMs

Man arbejder her på den herskende ordens foretrukne sociale selvforståelse.

Statsfinansierede økonomiske fakulteter, støttet op af finanssektoren, står for udformningen af budskabet, der udbydes på et tilfældigt marked, der samtidigt ophøjes til status af både dommer og anklaget i processen. Under henvisning til et ideelt marked, det principielle og utopiske marked, forsøger en konkret magtelite at legitimere det marked, som de har fordel af. De 423 medlemme af den danske magtelite benytter sig af et netværk af forbindelser, der står til rådighed for dem, hvor de dikterer alle andre at stå til rådighed for det konkrete marked, som ikke har ret meget med det ideelle at gøre. Hvad der er godt for de få, det er ikke nødvendigvis godt for andre eller i det hele taget.

Således køber de købedygtige på markedet budskabet om markedet som løsningen på alle problemer, også selv om det er formuleret med statsstøtte, og dermed i konflikt med markedslogikken, der hævder, at kun markedet er garanten for udviklingen mod den bedste af alle verdener.

Det moderne samfund er i konflikt med sig selv på en lang række områder. Det er fanget ind i konflikt med sig selv, men fortrænger til dels disse reelle problemer med kunstige problemer, erstatter realitetens konflikter med kunstige konflikters iboende dynamik og snævre problemstillinger.

https://www.google.dk/search?source=hp&q=realitetens+konflikt+versus+konfliktens+realitet&oq=realitetens+konflikt&gs_l=psy-ab.1.0.0i13i30k1.866.13156.0.16682.34.29.4.0.0.0.286.2944.23j4j2.29.0....0...1.1.64.psy-ab..1.33.2960.0..0j35i39k1j0i131k1j0i30k1j0i22i30k1j33i160k1.w0p4RA0MgK0

Det er den overordnede succes, som truer, dvs. livsstil og livsform i ophøjet enhed.

Det er ikke de andre nationer, der er problemet. Men det, at vi er for mange, og at vi forbruger vore livsbetingelser i et forsøg på at overleve.

Evolutionen har lært os at overleve. Vor succes er så overvældende, at den nu står alene som sin egen største trussel.

Revolutionen må komme i evolutionsteoretisk forstand. Kun hvis vi lærer at leve for noget andet, end at overleve, har vi udsigt til fortsat succes.

Vi er nødt til at gentænke begrebet succes. "Det gode, de andre, os, de onde, de succesfulde" er ikke entydige begreber.

Moral er, når den ene har ondt, hvor den anden burde have haft det, men forskellen mellem godt og ondt er ikke hvad den har været.

[Lige nu orienterer mange sig som om, at det handler om at få den gamle præsident tilbage igen.](#) Trump er kun et symptom på noget meget større. https://www.youtube.com/watch?v=_GIUWbgIZAI

- 1) Moral er ikke entydigt af det gode, men på paradoksal vis både det gode og det ondes forudsætning. I sig selv findes det gode lige så lidt som det onde i en verden, hvor de gode har tilbøjelighed til at gøre det onde i deres bestræbelser på at udrydde det onde. Det er ikke på den måde, at de adskiller sig fra de onde, hvis

selvbeskrivelse udfolder sig i samme retoriske baner, blot med et gode i rollen som de onde, og sig selv som de gode.

- 2) Det økonomiske menneske er ikke en race, men det menneske, hvis rationalitet/fornuft/selvforståelse og fremmedforståelse udspiller sig på det pengeøkonomiske systems betingelser. Markedets logik praktiseres af dette menneske, men for at forstå det, må mennesket være et andet. Således fødes den enkelte uden at være bundet op på nogen bestemt rationalitet, men ender med at være det. Libertinerne inden for det politiske system sidestiller det gode med det økonomiske. Det er ikke på den måde, at de adskiller sig fra den sociale selvforståelse, som præger hele det politiske system.